

Lekcja 2

8 października

Wielki bój

Tekst biblijny: Hi 1,1-12; Ez 28,12-16; Ap 12,9.

Cele lekcji:

Poznanie: Zidentyfikowanie tematu wielkiego boju jako wzorca służącego do zrozumienia *Księgi Hioba* w całej *Biblii*.

Odczucie: Umocnienie poczucia bezpieczeństwa w świadomości Bożej ochrony dla Jego dzieci w walce toczącej się wokół nich.

Działanie: Postanowienie, by codziennie wybierać zwycięskiego Chrystusa jako Pana, gdy wielki bój rozgrywa się w sercu każdego człowieka.

Plan nauczania

I. Poznanie: Wielki bój

A. Jak temat wielkiego boju pojawia się w pierwszych wersetach *Księgi Hioba*?

B. Jaka jest rola szatana w scenie niebiańskiej rady? Jak Bóg odpowiedział szatanowi?

II. Odczucie: Bezpieczni w walce.

A. Co czujesz, wiedząc, że uczestniczysz w walce, której przebieg śledzi cały wszechświat? Czy jesteśmy tylko pionkami we wszechświatowej partii szachów? Dlaczego tak albo dlaczego nie?

B. Jak twoje życie odzwierciedla rzeczywistość wielkiego boju?

III. Działanie: Przyjęcie zwycięstwa Jezusa.

A. Co oznacza śmierć Jezusa na krzyżu w związku z naszym zaangażowaniem w wielki bój?

B. Czy możemy cokolwiek wnieść w wielki bój lub zdziałać w jego ramach? Wyjaśnij swoją odpowiedź.

Podsumowanie: Temat wielkiego boju zostaje wprowadzony już na samym początku *Księgi Hioba*. Szatan występuje jako oskarżyciel Hioba. Jego oskarżenie, iż Hiob służy Bogu tylko ze względu na otrzymywane błogosławieństwa, jest w rzeczywistości skierowane przeciwko Bogu. Jest to takie samo oskarżenie, jakie szatan wysunął na początku wielkiego boju w niebie i jakie powtórzył na ziemi w związku z upadkiem ludzi. Na to oskarżenie Chrystus odpowiedział na krzyżu, a ostatecznie obali je, gdy szatan zostanie unicestwiony.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: Hi 1,6-10.

Klucz duchowego rozwoju: Wielka kwestia cierpienia musi być analizowana z ramach szerszego kontekstu wielkiego boju. *Księga Hioba* wprowadza ten temat od samego początku w scenie niebiańskiej rady, podczas której szatan pojawia się przed Bogiem. Choć wielki bój jest szeroką koncepcją teologiczną biegnącą przez całą *Biblię*, warto pamiętać, jaka jest nasza rola w nim i jak nasze osobiste decyzje wpływają na przebieg tego wszechświatowego konfliktu.

Tylko dla nauczyciela: Pewne niebezpieczeństwo wiąże się z podchodzeniem do wielkiego boju z perspektywy zachodniego sposobu myślenia, który w znacznym stopniu został ukształtowany przez grecką filozofię, a zwłaszcza platoński dualizm. Według tego światopoglądu dobro i zło są przeciwne, ale z takim założeniem, iż nawzajem się znoszą, będąc sobie równe. Biblijny pogląd jest teocentryczny i nie dopuszcza dualistycznego poglądu na dobro i zło. Bóg jako Stwórca jest w centrum wszechświata, a szatan jako stworzona istota podlega woli Boga (zob. Hi 1,12). Choć szatan zbuntował się przeciwko Bogu, nigdy nie mógł i nie może się równać z Bogiem.

Otwarcie dyskusji: W różnych kulturach występują opowiadania o stworzeniu odpowiadające na różne sposoby na egzystencjalne pytanie: „Skąd pochodzimy?”. Słynne opowiadanie *Enuma Elis* to babilońska historia o stworzeniu, która w swojej oryginalnej formie pochodzi z II wieku p.n.e. i została odkryta przez Austena Henryego Layarda w 1849 roku w ruinach Niniwy. Opowiadanie to opisuje stworzenie w kategoriach walki z chaosem, w której Marduk, najwyższe bóstwo babilońskie, przystępuje do walki z Tiamat reprezentującą potężne i chaotyczne wody. Marduk ostatecznie pokonuje i unicestwia Tiamat w walce, a potem rozrywa jej ciało na dwie części i tworzy z jednej ziemię, a z drugiej niebo. W tego rodzaju opowiadaniach zawsze występują dwie strony - porządek kontra chaos, dobro kontra zło (choć Marduk także jest dość barbarzyńską postacią, jak się później okazuje), a zatem stworzenie jest postrzegane z dualistycznej perspektywy opartej na epickiej bitwie. Natomiast *Biblia* przedstawia zupełnie odmienny obraz pochodzenia świata i genezy grzechu.

jak ma się starożytny babiloński mit o stworzeniu do biblijnej prawdy o pochodzeniu świata i problemie grzechu?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: Tradycyjny sposób przedstawiania szatana w chrześcijańskiej sztuce, wywodzący się z czasów średniowiecza, zawiera rogi, kozie racice, ogon, kurze łapki i inne przerażające kombinacje ludzkich i zwierzęcych części ciała. Widły, domyślnie służące do torturowania dusz w piekle, są także częścią standardowego wyposażenia szatana na popularnych obrazach.

Modernistyczne reakcje przeciwko tego rodzaju wyobrażeniom słusznie krytykują ich zabobonny charakter, ale w takim stopniu, iż biblijne zrozumienie szatana jako osobowej istoty zostało zastąpione albo mglistym pojęciem złej mocy, albo pełnym wyparciem jego istnienia. W ramach tematu wielkiego boju zrozumienie osobowego charakter szatana jest tak samo ważne jak wiara w osobowego Boga. Zarówno zabobonne wyobrażenia na temat szatana, jak i wypieranie jego istnienia prowadzą do tego samego, mianowicie ignorowania rzeczywistej obecności wroga jako inicjatora grzechu oraz oskarżyciela Boga i ludzkości.

Komentarz biblijny: Hebrajskie słowo oznaczające szatana (*sātân*) w Starym Testamencie jest tłumaczone jako przeciwnik (także ludzki przeciwnik; np. 1 Krl 11,14), oskarżyciel (Ps 109,6) oraz szatan (Za 3,2). Zwłaszcza w *Księdze Hioba* słowo to jest używane w odniesieniu do przeciwnika Boga,

diabła (Hi 1,7-9.12; 2,1-4.6.7; zob. także 1 Krn 21,1). We wszystkich tych wersetach szatan zawsze występuje jako realna istota odgrywająca aktywną rolę w wielkim boju.

I. Geneza grzechu (przeczytaj Ez 28,12).

Wielki bój miał początek i będzie miał koniec. Nie będzie trwał wiecznie. Zaczął się w niebie przed stworzeniem naszego świata, zapoczątkowany przez istotę usiłującą zająć miejsce Boga - cherubina, w którego sercu zrodziło się zło (Ez 28,14-15) i wskutek tego starał się wydrzeć Bogu Jego panowanie (Iz 14,14). Powstanie grzechu w sercu szatana jest tajemnicą, która nie ma pełnego wyjaśnienia. Pycha, zawiść i ambicja sprawiły, że Lucyfer upadł. „Grzech jest intruzem i jego istnienia nie da się niczym uzasadnić. Jest on niepojęty i nie dający się wytłumaczyć. Usprawiedliwiać go, to znaczy bronić go” (Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2015, wyd. XVII, s. 305).

Do rozważenia: Jakie zjawiska w twoim życiu są dla ciebie trudne do wyjaśnienia? Jak często te zjawiska są związane z realiami grzechu?

II. Temat wielkiego boju (przeczytaj Hi 1,6-12; Ap 12,4-9).

Księga Hioba może zostać zrozumiana jedynie wtedy, gdy studiujemy ją z perspektywy wielkiego boju. Jako adwentyści dnia siódmego obserwujemy ciągłą duchową walkę między dobrem a złem w tym świecie i w naszym życiu. Mamy także zrozumienie wszechświatowej walki, jaka rozgrywa się na naszej planecie. Wielki bój zaczął się od buntu szatana na niebiańskim dworze (Ap 12,7-9). Bunt ten ogarnął trzecią część aniołów (Ap 12,4), a następnie został przeniesiony na ziemię, gdy szatan ze swoimi aniołami został wyrzucony z nieba i spowodował upadek ludzkości (Rdz 3). Stawka wielkiego boju jest nasze zrozumienie charakteru Boga, zaburzone wskutek oskarżeń szatana o to, że Bóg nie jest miłujący i zmusza swoje stworzenia, by służyły Mu ze strachu.

To oskarżenie zostało wysunięte na początku *Księgi Hioba*, gdy szatan zasugerował, że Hiob służy Bogu tylko dlatego, że otrzymuje od Niego liczne dobrodziejstwa. Jest to stare oskarżenie, iż Bóg jest tyranem, który manipuluje swoimi poddanymi, zmuszając ich do uległości (Hi 1,9-11). Stworzone istoty rzekomo służą Bogu tylko dlatego, że albo się Go boją, albo liczą na to, co mogą od Niego dostać.

Ten wielki bój, który rozpoczął się w niebie, jest obserwowany przez mieszkańców wszechświata z największym zainteresowaniem (1 Kor 4,9). Nie jest to widowisko, które widzowie obserwują z czystej ciekawości, bez osobistego zaangażowania. Od wyników tego wszechświatowego boju zależą losy wszystkich stworzonych istot (Rz 8,19-22). Walka rozgrywająca się na ziemi rozstrzygnie wynik wielkiego boju. Grzech i jego zły sprawca nie będą istnieć zawsze, gdyż Bóg unicestwi szatana po zakończeniu milenium (Ap 20,10). Wtedy wielki bój definitywnie się zakończy.

Do rozważenia: Jak wielki bój przejawia się w twoim życiu?

III. Kuszenie, krzyż i więcej (przeczytaj Mt 4,1; Hbr 2,14; Za 3,1).

Początkiem decydującej bitwy w wielkim boju rozgrywającym się na ziemi było kuszenie Chrystusa na pustyni. Upadek ludzkości w Edenie zaczął się od kuszenia związanego z pokarmem. Szatan rozpoczął kuszenie Syna Człowieczego także wykorzystując kwestię pokarmu (Mt 4,1-4). Jednak zwycięstwo Chrystusa nad pokusami fizycznymi (pokarm), mentalnymi (władza) i duchowymi (cześć) uświadomiło szatanowi, że jego walka przeciwko niebu była przegrana od początku ziemskiej misji Chrystusa. Szatan musiał odejść od Zbawiciela na Jego rozkaz (Mt 4,10). Ta walka zadecydowała o przyszłości problemu grzechu (Rz 5,12-17).

Jak wojna nigdy nie rozstrzyga się w jednej bitwie, tak szatan kontynuował atak na Jezusa podczas Jego ziemskiej misji. Ostateczna bitwa została stoczona na Golgocie, gdy Chrystus zdobył dla nas zbawienie, ofiarując siebie w ofierze za nasze grzechy (Hbr 2,14; 1 J 2,2; Rz 4,25). Jego zwycięstwo zostało potwierdzone przez zmartwychwstanie.

Po swej śmierci i zmartwychwstaniu Chrystus rozpoczął służbę jako niebiański Najwyższy Kapłan, wstawiając się za nami przed tronem Boga i broniąc nas przed oskarżeniami (Za 3,1).

Do rozważenia: Jak śmierć Chrystusa na krzyżu wpływa na twoje życie?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Choć ważne jest, byśmy rozumieli realność istnienia szatana i grzechu, to jednak nie powinniśmy zbyt usilnie skupiać uwagi na tej czarnej stronie rzeczywistości. Nasze myśli powinniśmy kierować przede wszystkim i w największym stopniu ku Chrystusowi, naszemu Zbawicielowi.

Pytania do przemyślenia i zastosowania

1. Dlaczego niebezpieczne jest nadmierne rozmyślanie o szatanie i jego działaniach?
2. Jak możesz stale zachować przed oczyma obraz Chrystusa, twego Zbawiciela? Postaraj się odpowiedzieć na to pytanie w sposób jak najbardziej praktyczny.

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Jako adwentyści dnia siódmego mamy znakomite źródło służące poznaniu szerszego kontekstu wielkiego boju, mianowicie książkę Ellen G. White o tym tytule.

Zajęcia w klasie i indywidualne:

1. Przeczytajcie wspólnie ostatni rozdział książki *Wielki bój* autorstwa Ellen G. White i podzielcie się swoimi przemyśleniami i odczuciami związanymi z tą lekturą.
2. Zaplanujcie przeczytanie całej książki *Wielki bój* w ramach codziennego osobistego nabożeństwa w nadchodzących tygodniach lub miesiącach.
3. Podarujcie książkę *Wielki bój* komuś, kto jeszcze jej nie przeczytał.